

B&B

Bryggens barnestjerne taler ud

Jan Priiskorn Schmidt medvirkede som barn i film som *Min søsters børn* og *Sommer i Tyrol*. 45 år senere fortæller han nu i en ny bog, om en pengegrisk branche, berømmelsens skyggeside og en varm omfavelse af cannabis.

SIDE 2-3

Bryggens oprindelige vandhul fylder 100

Næsten lige så længe som bydelen Bryggen har eksisteret, har man kunnet få en kold øl på hjørnet af Langebrohus. I denne weekend fejrer Café Langebro sin 100-års fødselsdag med specialbrygget jubilæums-IPA og et brag af en fest

Indehaver Alvin Bisgaard og hans kæreste Carina Jensen regner med at stå bag disken på Café Langebro, så længe de kan arbejde.

slidt, og stedet følte lidt træt, fortæller Alvin Bisgaard, der ejer og bestyrer caféen, og uddyber:

– Den tidligere ejer, Bjarne Schnell, var stor traventusiast og havde selv en karriere inden for travsport. Så der hang billeder af heste og sulkyer på alle væggene.

Men da Alvin Bisgaard og et par af hans kammerater overtog caféen, kom der anden øl på hannerne.

– Vi var lidt af nogle ølentusiaster, og på det tidspunkt i starten af 00'erne var der begyndt at komme en masse sjov øl i handlen. Så vi syntes, at det kunne være sjovt at gøre lidt mere ud af udvalget bag baren, fortæller han, men skynder sig at tilføje:

– Vi er ikke fanatiske, så man kan selvfølgelig også få en almindelig Carlsberg på fad, hvis det er det, man er til.

Kunne du selv finde på at skænke en til dig selv?

– Nej, det kunne jeg nok ikke, griner han og uddyber:

– En af mine egne favoritter er nok den IPA, vi selv har fået brygget ude på Amager Bryghus. Vi troede egentlig, at det skulle have været en engangsforestilling, men nu har vi ført den i knap to år.

NUANCER AF BRUN

Det gamle vandhul undergik en omfattende forvandling fra brun beværtning til ølbar i 'engelsk pub'-stil. En gammel baldakin blev revet ned for at give mere lys i baren, det karakteristiske skotsk-ternede gulvtæppe blev revet op, og der blev lavet nyt trægulv.

– Det var et bevidst valg at ændre stedets karakter, men også noget, vi ønskede at gøre gradvist. Det er et værtshus med meget historie og sjæl, som vi ikke ønskede at flå op med gulvbrædderne, fortæller Alvin Bisgaard og peger rundt i lokalet på flere af de gamle klenodier, der vidner om stedets farverige fortid.

I en vindueskarm hænger et lille udsnit af det gamle gulvtæppe, og alle væggene er udsmykket med sort/hvid-fotografier og tegninger af bygningen og de mange forskellige inkarnationer af Langebro, der har strakt sig over havneløbet igennem årene.

– Hvis man piller endevæggen ned, så kan man stadig se det vægmaleri, Linse Kesslers mor, i folke-munde kendt som 'Mopper', i sin tid malede af den gamle bro, fortæller Alvin Bisgaard og banker på den tynde endevæg i bunden af lokalet.

Han har nu ejet og bestyret Café Langebro i mere end 15 år med hjælp fra et

stort hold af tjenere, heriblandt hans kæreste Carina Jensen.

DEN FØRSTE BEVILLING

Bygningen Langebrohus er lige så gammel som Bryggen selv, og der har været beværtning på hjørnet ud til Langebro i næsten lige så lang tid. Restauranten Café Langebro blev åbnet af overkellneren fra Den Kongelige Skydebane Johan Georg Keller i 1917, som drev stedet frem til sin død, hvorefter hans enke Nielsine Keller tog over.

Ligesom resten af bydelen har Café Langebro skiftet karakter igennem årene. Derom vidner blandt andet det gamle ålekar, der stadig står intakt i kælderen under caféen. Det er omringet af ølfustager i lange baner og bliver i dag bare brugt til opbevaring. Men det vidner om caféens fortid som spise-sted for byens bedre borgerskab, som Bryggens ældste bygninger, med deres store lejligheder med blandt andet varmt vand og pigekammer, også var tiltænkt i bydelens spæde ungdom.

Der var fortsat restaurant frem til 1960'erne, hvor beværtningen får karakter af et slags cafeteria. Efter nogle år begynder man at skære i menukortet, indtil maden stort set er forsvundet. Det sker formentlig i forbindelse med, at bevillingslovene bliver givet fri i starten af 1970'erne, hvilket førte til, at mange restauranter blev lavet om til værtshuse.

STORE TORBEN

Ifølge Alvin Bisgaard er noget af det, der kendetegner caféen, at den i al den tid, han har stået bag baren, har tiltrukket en usædvanligt bred skare af mennesker.

– Jeg ved ikke, om det altid har været sådan, men lige siden vi overtog stedet, har vi haft både lokale stamgæster, forretningsfolk fra sukkerrabrikken eller ovre fra hotellet som gæster. Klientellet er meget bredt, fortæller han og tilføjer med et smil på læben:

– Det er noget af det, jeg synes, gør Café Langebro unikt. Det her er et af de få steder, hvor man ser forretningsmanden eller politikeren hygge over en øl sammen med fabriksarbejderen. Også mange af Bryggens farverige personligheder har og har haft deres gang på Café Langebro.

– Her er kommet mange sjove mennesker igennem årene. En person, der har gjort stort indtryk, var 'Store Torben', fortæller Carina Jensen og fortsætter:

– Han var bøsse og havde

en ret 'bohème-agtig' stil. Han gik meget farvet og prangende klædt med meget store gevandter, og han havde et ret specielt udseende. Alle på Bryggen vidste, hvem Store Torben var. Han var altid glad, og når han gik på gaden, strålede og flagrede han. Hver gang han kom ind på caféen, slog han ud med armene og udbrød: 'God aften!' Han døde desværre for otte-ni år siden.

FØDSELSDAGSFESTIVAL

Når man fylder 100 år, rækker det naturligvis ikke med boller og kakao. Alvin og Carina holder da heller ikke igen med fejringerne, når den dobbelt-runde fødselsdag oprinder i weekenden. Allerede tirsdag startede festlighederne med lanceringen af caféens jubilæumsøl, der også er brygget i samarbejde med Amager Bryghus. Men festen fortsætter det meste af ugen.

– Onsdag åbner vi vores udstilling om caféens historie i selskabslokalerne. Vi har indsamlet en masse gamle fotos, fortællinger og historier fra stamgæster og andre lokale. Og jeg har stået på hovedet i Landsarkivet for at finde så mange sjove og spændende oplysninger som muligt, fortæller Carina Jensen og fortsætter:

– Torsdag er der 'tap-take over', hvor grundlæggerne og bryggerne fra Amager Bryghus kommer og laver ti hanner kun med Amager-øl. Fredag bliver bare en almindelig aften, for der har vi som regel alligevel fulde huse, så der er ikke plads til at lave event. Men lørdag holder vi den store fødselsdagsfest, hvor vi sætter et telt op på pladsen ude foran, vi har en pølsevogn, 'Maj og Musikken' kommer og spiller. Så der skal vi feste og hygge og markere dagen.

Selve fødselsdagen falder ret beset først søndag, men det må folk selv markere hjemme i sengen med ondt i håret.

Café Langebro holder 100-års fødselsdagsfest lørdag den 30. september klokken 14-03, men også tirsdag, onsdag og torsdag er der fødselsdagsarrangementer. Læs mere på Café Langebros Facebookside.

Kilder: Københavnerhistoriker Allan Mylius. Alvin Bisgaard og Carina Jensen. Islands Brygge – Fra Skepsis til succes af Barbara Salewski.

Steffen (til venstre) stod bag bardisken på Café Langebro i 80'erne og 90'erne sammen med indehaveren Bjarne Schnell (midten), og begge kommer stadig somme tider på beværtningen. I baggrunden kan anes Mor Anns vægmaleri af den gamle Langebro

De tidligere inkarnationer af Café Langebro havde ind- og udgang i stueetagen fra både Islands Brygge og Langebrosiden. Men da den nuværende Langebro med sin forhøjede brorampe blev bygget i 1953-54 mistede caféen sin ene facade. Det stod i midlertid i lejekontrakten, at caféen havde ret til en indgang fra Amager Boulevard. Derfor blev der monteret en vindeltrappe, så man i dag kan gå ind fra 1. sal og gå ned i bare.

Tekst: Andreas Kirkeskov
Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Fra spiserestaurant for byens bedste borger-skab til fabriksarbejdernes foretrukne brune beverding. Bryggens ældste beværtning, Café Langebro, har taget mange forskellige skikkelser i sit 100 år lange liv. I dag er omdrejningspunktet kærligheden til velbrygget øl og Champions League-fodbold, og klientellet er lige så sammensat som bydelens befolkning. Men caféen emmer stadig af bydelshistorie og værtshusnostalgi.

ØLNØRDERNE KOMMER

– Da jeg kom til Café Langebro for 15 år siden, var den et traditionelt brunt værtshus. Inventaret var en smule

Jan Priiskorn Schmidt er tilbage i opgangen i Egilsgade 62, hvor han boede som barn tilbage i 60'erne. Gelænderet er stadig det samme som dengang, og han har endda selv stået for noget af udsmykningen i form af små huller og hakker i gelænderet.

Folkekomediens bagside

Tekst: Kenneth Dürr
Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Der er nok mange børn, der drømmer om at blive skuespiller. Om at blive beundret af alle på det store lærred, tjene en masse penge, arbejde sammen med filmstjerner og bare leve i sus og dus. Men den drøm kan hurtigt blive til et mareridt. Et mareridt fyldt med lange og opslidende optagelser, nysgerrige og dømmende øjne hvor end man færdes og en filmindustri, der kun tænker på en ting, når de ser dig: penge.

Sådan var oplevelsen for Jan Priiskorn Schmidt, der fra han var ni til han var 21 år medvirkede i 24 film, hvilket gør ham til den mest brugte barneskuespiller i dansk films historie. Det førte til, hvad han selv betegner som posttraumatisk stresssyndrom, der har påvirket hans liv lige siden. Med den nye bog *Barnestjerne fra Bryggen* vil han pille lidt af glansen af dansk film og gøre opmærksom på, at man skal tage bedre hånd om børn på et filmset. Meget bedre.

FEM FILM OM ÅRET

Egentlig havde Jan Priiskorn Schmidt slet ikke lyst til at være med i film, da han i 1960 fik sin første rolle som lillebror i filmen *Flemming og Kvik*. Og det fik han aldrig rigtigt i løbet af sin skuespillerkarriere. Men på grund af barndommens naivitet og morens stolthed og ambition om et bedre liv for sin søn fortsatte han med at få filmroller. Han var charmerende og kunne sine replikker, så der var mange, der gerne ville have fat i ham. Han har blandt andet medvirket i filmene *Sommer i Tyrol*, *Passer passer piger* og *Min søsters børn*. Alle sammen sorgløse og muntre film, men selve filmproduktionen var ikke altid lige sjov.

– Det er en benhård business, hvor det for filmfolkene bag kun går ud på at skrabe så mange penge sammen som muligt og putte dem ned i lommen, på trods af de omkostninger det måtte have for de mennesker, der er omkring dem, siger Jan Priiskorn Schmidt over en kop kaffe på en cafe på Bryggen. Det kvarter han voksede op i som barn, og hvor han var kendt som Lille Buller, fordi han altid rendte og lavede ballade.

– I 1963 lavede jeg fem

Bryggedrengen Jan Priiskorn Schmidt er dansk films mest benyttede barneskuespiller. I 60'erne og 70'erne medvirkede han i 24 film med kendte skuespillere som Axel Strøbye, Ghita Nørby og Dirch Passer. Men livet som barneskuespiller var hårdt og berømmelsen ubehagelig. Det fortæller han om nu 45 år efter i bogen *Barnestjernen fra Bryggen*

film, og det gjorde jeg fandme også i '65, da var jeg 14 år gammel. Prøv at forestille dig en dreng på 12-14 år, der bliver stillet frem på den måde og bliver hevet og flået i, fortsætter han.

KØDMASKINEN

På de mange og lange optagelser var han ofte overladt til sig selv. Der var ikke nogen af de voksne, der tog sig rigtig af ham. Så længe han var på settet, når de skulle bruge ham, kunne han klare sig selv. Derudover følte han sig presset til at skulle være med i alle filmene, når han hellere bare ville lege hjemme i gården og gå i skole som sine klassekammerater. Han udviklede en angst for at skulle på settet.

– Jeg var jo så stresset, for fanden mand! Det var helt uhyggeligt. Det sad altid i kroppen på mig. Jeg havde hovedpine og ondt i maven og ville ikke derud til optagelserne. Når telefonen ringede derhjemme, så faredede jeg sammen. Tænk, hvis det var en ny rolle, siger han.

I Min søsters børn er der en scene, hvor det lille spædbarn Blop, der bliver spillet af et-årige Lars Madsen, pludselig sidder ude midt på vejen, mens bilerne drøner forbi. For at lave den scene spændte de Lars Madsen fast med nogle remme på midten af vejen, og så kørte de ellers forbi ham i deres biler med 40-50 kilometer i timen, mens han skreg i vilden sky.

– Da jeg genså den scene for nylig i forbindelse med bogen, blev jeg mindet om, at dem, der lavede filmene, i virkeligheden var nogle skiderikker.

Tror du stadig, det er sådan i dag?

– Det er jeg heldigvis lykkeligt uvidende om. Det aner jeg ikke, siger Jan Priiskorn Schmidt med et smil, tager en tår af kaffen og fortsætter:

– Jeg kan beskrive, hvordan det var dengang. Jeg mener faktisk, der burde la-

ves en form for overvågning, når man tager et barn ind i den der kødmaskine og forsøger at lave det til fars. Der burde være nogle voksne, der tog sig af det barn, siger han.

REDNING I CANNABIS

Jan Priiskorn Schmidt mener, at der for eksempel kunne være en børnepsykolog knyttet til en filmoptagelse, som kan finde ud af, om der er noget, der trykker barnet, og hvor barnets grænser er. Det ville så være børnepsykologens opgave at vejlede filmfolkene i, hvad barnet kan klare, så det ikke kommer i situationer, som det ikke kan overskue. Derudover skal man også være meget opmærksom på, at børn kan have sværere ved at skelne mellem fantasi og virkelighed, end voksne har.

– Det man gør, når man bruger børn i film, er, at man skaber en uvirkelig virkelighed for det barn. Og hvis du har været tilstrækkelig længe i den uvirkelige virkelighed, så begynder du at opfatte den som virkeligheden, og så kommer problemerne. Fordi hvad sker der så, når du går ud af studiet? Så er du pludselig tilbage i en virkelighed, som du ikke kan opfatte som virkelighed. For den uvirkelige virkelighed er den virkelighed, som du oplever som virkelig, siger Jan Priiskorn Schmidt.

Efter flere års stress som barn fandt han i teenageårene endelig noget, der kunne give ham en følelse af frihed, som han i den grad manglede.

– Jeg var stresset helt op, men heldigvis, så fandt jeg cannabis, og den gav mig lige det, som jeg skulle bruge. Et rum, hvor man kunne sætte sig ind og sige pyha. Og alt det fis og ballade, der kommer ud af det, når man starter med at ryge. Vi var en klike af rårygere, og der skete så mange sjove ting, siger Jan Priiskorn Schmidt og fortsætter:

– For mig at se hænger det der filmhaløj og den efterfølgende retten op med cannabis uløseligt sammen. Det var et karmisk forløb. Det var en kulmination af stress og så en langsomt udfasning, så jeg endelig kunne slappe af, siger han.

HJERNEKISTENS DYBDER

Som barnestjerne skal man give mange interviews og snakke med en masse journalister. Det var heller ikke lige Jan Priiskorns Schmidts livret. Men han fortalte dem bare det, at han selvfølgelig ville være skuespiller, når han blev voksen, og at det var åh så sjovt at arbejde sammen med Dirch Passer, selvom ingen af delene passede.

Nu er han så igen i rampe-lyset, når han tager ud på en lang turne rundt i Danmark for at promovere bogen, men denne gang har han det noget anderledes med det hele.

– Jeg kan stadig blive lidt stresset over at skulle lave interviews, men nu siger jeg bare de ting, som jeg mener. Det gjorde jeg jo ikke dengang. Jeg er et andet sted nu, end jeg var dengang. Det handler om at bruge negative oplevelser til noget positivt. Og det synes jeg selv, jeg har været god til, siger han.

Han har længe tænkt på at skrive en bog om sit liv, men det er aldrig rigtig blevet til noget. Men så en dag ringede journalisten Klaus Thodsen, og de blev enige om at mødes for at tale om at skrive en bog sammen.

– Jeg sagde ja til det, fordi der var et eller andet ved ham. Jeg er flere gange blevet kontaktet af nogle, der gerne ville skrive en bog om mig, men den her gang var der nogle gode vibrationer, husker Jan Priiskorn Schmidt.

De mødtes på et værtshus i København, hvor de blev enige om, at Jan Priiskorn Schmidt fik en af sine film

for, og så skulle Klaus Thodsen interviewe ham bagefter.

– Nogle af de film havde jeg jo ikke set i 300 år. Når man så bliver konfronteret med det, så dukker der ting op fra hjernehistens underlige dybder. Det var en form for terapi. Det har givet mig et mere nuanceret syn på hele forløbet, siger han og fortsætter:

– Bogen har rippet op i en hel masse, og den har lappet en hel masse.

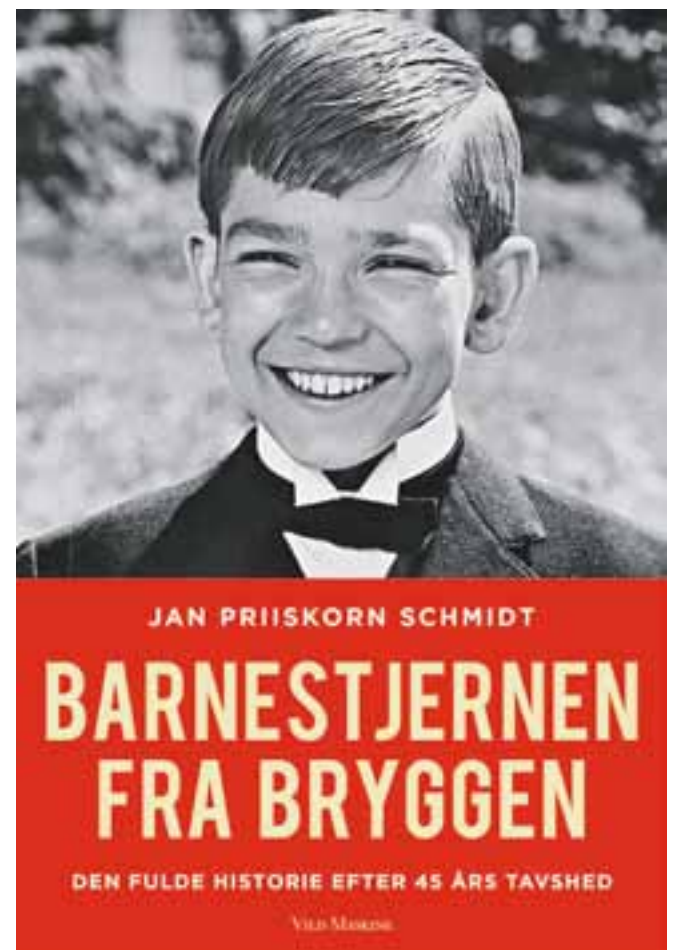
Ud over at han med bogen gerne vil vise nogle af filmbranchens grimme sider og gøre opmærksom på børnenes vilkår, så håber han også, at den kan få forældre til at tænke en ekstra gang, inden de lader deres børn medvirke i en film.

– Den burde udleveres til forældre, der lader deres barn optræde i en film. Læs lige den her først. De skal tænke over, hvad de udsætter deres børn for. Jeg har jo ikke haft nogen rigtig barndom, fra jeg var ni år. Jeg tror sgu, jeg har rendt rundt med posttraumatisk stresssyndrom i mange år.

Fakta

Der er mulighed for at møde Jan Priiskorn Schmidt i boghandleren Det var Zittans på Amagerbrogade 205 den 10. oktober og til Bogforum i Bellacentret den 12. november, hvor han bliver interviewet af Jacob Wendt Jensen på Bellascenen med efterfølgende signering af bogen.

Efter 45 års tavshed fortæller Jan Priiskorn Schmidt nu i en ny bog om, hvordan det var at være barnestjerne i 60'erne.

Chefen af Amager gav slip på Bryggen

Kulturhuset fik besøg af én af dansk hiphops grundlæggere. For første gang som frontmand med egne sange og band. Bryggebladet får lov at hænge ud i ambition om lige dele musikreportage og portræt af Lars Pedersen, manden inde i hip-hop- og producerikonet, Chief 1. Men det kommer til at handle om musikken. Den er meningen med det hele. Også for ham

Tekst: Aleksander Thastum
Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Chief 1 står som en af hiphoppens fædre herhjemme efter de amagerkanske patrioter Rockers By Choice væltede landet med "Opråb! Til det danske folk" i 1989. Med Mc Einar som sin (mere eller mindre konstruerede) modpol, sad de tungt på hiphoppens danske trone de 5-6 første år.

Senere blev Chief 1 producer for de fleste af de bedste, men i efteråret 2015 opdagede han, at han havde mistet glæden ved arbejdet og glemt sig selv i sin travlhed med andres musik. Glasset var tomt.

Det er så småt blevet fyldt igen ved at prioritere en ny - eller rettere gammel - side af sit (musikalske) selv. Chief 1 springer ud som singer-songwriter efter ikke have set i 'skuffen' med egne sange siden 1997. I april udgav han pladen "Slip" og har turneret siden da - og nu er turen så kommet til Bryggen den 21. september.

Bryggebladets udsendte har krydset veje med Rockers By Choice og chefen selv back in the day, hvilket vi bruger til at smigre os ind med. Vi aftaler at møde i Kulturhuset klokken 16 på dagen og tage den derfra.

FORVENTNINGSFULDT FORSINKEDE GLIDER VI IND I EN GOD STEMNING

Vi ankommer forhåndsforvirrede, men 'positivt planløse'. Aftalen er, at vi hænger med, men med fingerspitzgefühl og forbehold. En del af den 'nye' Chief 1's liv er, at han ikke vil lave for mange faste aftaler om for meget på for kort tid. Har man først oplevet stressens sorte, vil man ikke møde den igen.

Vi understreger inden dagen, at det ikke er '1 døgn med chefen' vi er ude på (vi vil ikke med i seng), ej heller en decideret anmeldelse. Hvad der beroliger mest (og hvad vi egentlig vil), er ikke til at vide, men vi er hjerteligt velkomne.

Førstesinglen fra sidste år siger det: "Man skal dø lidt" - for at fatte, hvad livet er og kan - og ikke kan. En sang, der 'kom til ham' lige da han havde det mørkest og mest brug for den. Det stille håb er, at den også kan hjælpe andre, men den er lavet til og for ham selv. Den gamle sandhed: at man ikke kan være noget for andre uden at være noget for sig selv, har Chief 1 lært på den hårde måde.

Bryggebladet ankommer under guitarernes lydprøve. Chefen sms'er koncentreret i et hjørne og vi afventer situation og stemning i sofaen. Snart kommer Chefen og foreslår vi sætter os på en bænk ved vandet udenfor. Stemningen er god, og vi føler os hurtigt hjemme med både Chefen og i Kulturhuset, generelt. Ikke mindst fordi en af Bryggebladets medarbejdere huserer her til hverdag og kæler for vore sjæle og ganer med smil og godt øl.

HAVNEFRONT OG HAVNESNAK FRA HJERTET

Chefen taler kontant og fra hjertet. Hans ord virker spontane og eftertænksomme på samme tid, hvilket er en sjælden kvalitet at have. Havnefronten bringer både minder og ærgrelse frem. Og lugte. Sojakage-fabrikken, der lå et stenkast herfra havde sin egen insisterende lugt, og vi mindes den sammen. Sjovt, at man kan savne noget så ubehageligt. Nostalgi er en magtfuld størrelse.

Lars mindes, hvordan han sad lige dér, med ryggen til vandet, og fik taget billeder til singlen "Engel", der blev et stort hit.

- Det kan jeg godt huske, udbryder Bryggebladet, mens Lars fortsætter, stoisk uanfægtet:

- Men de blev aldrig brugt. Det blev en tegning med store patter og maskinpistol i stedet

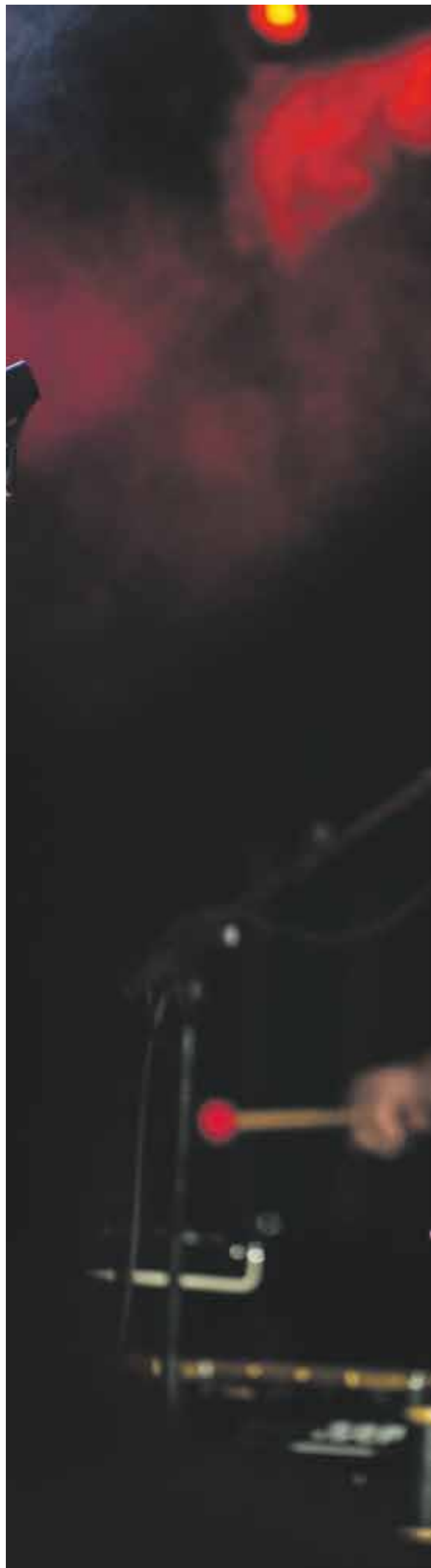
Bryggebladet ville ikke lyve eller spille smarte - Vi så vitteligt billederne for os, men om det er hukommelsens evne til retrospektiv udfyldning, eller om vi havde set dem i anden forbindelse, må stå i det uvisse. Vi turde ikke bore mere i den sag og beslutter at lytte mere og holde mere kæft, mens Chefen taler.

Lars Pedersen fortæller, at mange ting og prioriteter har ændret sig som konsekvens af krisen. Den store fokus på hits, er ikke længere altoverskyggende for hans virke. Der er mange beviser på hits på væggen hjemme i 'Amagerambassaden' i Vanløse, men hitmageriet drejer sig aktuelt mere om egen udvikling og mod - og at stå inde for det han laver, ét hundrede procent. Det er ikke salgstal, men musikken og projektet i sig selv, der er succeskriteriet nu.

NYE DEFINITIONER AF SUCCES OG FIASKO

Lars kogte over ind- og udvendig i krisen, men undslap mørket. Han har fyldt mere i sit glas, men han er ikke

"Jeg har nu en 360 graders allround-uddannelse i musikbranchen"

Chief 1 fyrer den af med gammelt og nyt musik i kulturhuset.

blevet fyldt af sig selv (igen). Tidligere kunne den godt køre mere på den succesfulde autopilots selvfedme, men i dag er han mere ydmyg og taknemmelig for det han har og kan. Selv priser var ham ligegyldig under krisen.

– Nå ja, en platinplade mere – hvor skal den nu stå på 'Wall of Shame', joker han, mens vi nyder og begræder store dele af havnefrontens 'arkitektur' samtidig.

Han abonnerer fuldstændigt på den holdning, at man lærer mest af sine fiaskoer. Succes gør doven og forvænt. Modstand kan få dig til at yde det lille ekstra og få det ægte fede frem. I det lys, så kan det ikke være meget bedre med det nuværende projekt som singer-songwriter, for "det er godt nok op ad bakke" i forhold til producerkarrieren. Men han nyder det. I gamle dage, var han ligeglad om 6 ud af 10 ikke kunne lide det han lavede, for "så var det dem, der var latterlige og ikke fattede noget". I dag ser han mere indad, også på egne fejl, og gør mere for at gøre de sidste 6 tilfredse. Selv om den samlede mængde lyttere er mindre, så er det mere tilfredsstillende nu.

Pladen fra april hedder "Slip" og det er det, den handler om. At give slip og nyde øjeblikket og livet her og nu, i al dens magt og væld. Især, når det gør ondt. Det kan lyde banalt, men det er så svært at mestre i praksis, at det aldrig kan blive meningsløst at påpege. Og Chief 1 mener det virkelig, og så virker det. Når man er 'ægte', så kan det mærkes hos modtageren, og det gælder også hos Bryggebladet, der nu overlades til sig selv, da Chefen skal lave lyd på sin vokal.

"For mig, er det et hit, at jeg gør det her!"

MIDDAGSHYGGE MED BAND, HVOR CHEFENS MAD BLIVER KOLD

Under lydprøven drikker vi ud og bemærker en voldsom koncentration. Chief 1 virker 200% fokuseret. Vi ved, at han er dybt professionel, men der er nerve og mening i indsatsen, der går ud over professionalismisme.

Efter lydprøven er der middagsmad for band og personalet. En tradition på Kulturhuset er, at alle involverede spiser sammen – en tradition bandet tager meget positivt imod. Hovedpersonen selv ender med ikke at dukke op til spisning og i stedet stikke lidt af med kæresten.

Vi spørger for sjov bandet, "hvorfor er det egentlig, at Chefen aldrig vil spise med jer andre?" og deres reaktion af grin og vantro fortæller mig, at det bestemt ikke er hverken princip eller sædvane. At ingen tør røre de to urorte portioner dampende krebinner uden forstyrrende kartofler eller grøntsager, skal man ikke lægge noget i – vi bliver meget mætte.

Bandet viser sig at være en speciel, men sympatisk, blanding af Esbjerg, Sjælland og endda en færing (Heini Corfitz), der ud over at spille fænomenalt guitar kan prale med ikke at være født, da Rockers' første plade udkom. En dejlig sjældenhed er, at bandet også har Sisse Tomczyk med på vibrafon, hvilket giver et andet (og tiltrængt) lydunivers end det sædvanlige for genren.

NOSTALGI OG MUSIK OG MENINGEN MED DET HELE

Det ER primært popmusik Chief 1 har produceret og hans egen plade er pop. Dét står han ved, og det er der intet galt i. Det er bestemt i den mere rockede afdeling, dog, samtidig med vi præsenteres for masser af cremet lyd og kor undervejs.

Der er ikke udsolgt, men Chief 1 får det optimale ud af de cirka 50 fremmødte. Hans evner som showman er ikke til at komme udenom og hvis man ikke vidste det i forvejen, så skulle man ikke tro, at der var tale om en uerfaren frontmand. Han styrer showet og bandet som den chef han er og tituleres, og Bryggebladet overgiver sig totalt undervejs (hjulpet på vej af belgiske fadøl). Det var gode sange, og han gjorde dem godt – og igen: det var ÆGTE. Den faktor over dem alle, der 'afgør kampen'. Chief 1 MENER det og går all-in, og det afføder respekt og smitter, selv hvis man ikke kan lide musikken.

Men det kan vi, men da vi serveres en LIVE-version af "Engel" for første gang i over 20 år, går det galt. Og nostalgien tårer trænger sig på. Efter koncerten, hvor lyset tændes for tidligt (slap AF, Kul-turhuset!) lader vi band og chef være sig selv i det højst 2 kvadratmeter store backstage og tager stemningen med ud i natten, på jagt efter egne engle og båret på nostalgis nyfødte vinger af håb og fremdrift – produceret, skrevet og leveret af Chief 1 – stadig chefen på Amager, og ja, OGSÅ på Bryggen.

KØB DIN
BILLET PÅ
K-I-B.DK

KULTURHUSET ISLANDS BRYGGE

KONCERTER

29.9 KL. 20.30
WAVES & TALES #2
NORTH FALL // PRUNES // TRUBADUR
ENTRÉ: 60 KR. / BILLETSALG I DØREN

30.9 KL. 21.00
HALBERG & FRIENDS
ENTRÉ: 200 KR. / FORSALG PÅ K-I-B.DK

1.10 KL. 20.00
**PIERRE DØRGE & THE NEW
JUNGLE ORCHESTRA**
ENTRÉ: 165 KR. / FORSALG: 150 KR. PÅ
K-I-B.DK

6.10 KL. 20.30
SOUVENIRS
ENTRÉ: 125 KR. FORSALG PÅ K-I-B.DK

7.10 KL. 17
DM I BEATBOX
VÆRT: SIMON ADEL
DOMMERE: THORSEN (DK), THOMAS
BENSE (DK), K.I.M (FR), PEPOUNI (CH),
SINJO (NZ)
ENTRÉ: 100 KR. FORSALG PÅ K-I-B.DK

11.10 KL. 20.30
SARAH ELGETI QUARTET
ENTRÉ: 60 KR. BILLETSALG I DØREN

GODT & BLANDET

1.10 KL. 10 - 17
LOPPEMARKED PÅ BRYGGEN
ÅRETS SIDSTE UDENDØRS LOPPEMARKED
MED 150 BODER.
UDSOLGT AF STADEPLADER / FRI ENTRÉ

5.10 KL. 20.30
LAMA IMPROTEATER
GRATIS

13.10 KL. 18.30
DANS PÅ BRYGGEN - VALS
UNDERVISNING: 18.30
SOCIAL DANS: 19.30
ENTRÉ: 40 KR. / 25 KR. FOR STUDERENDE
OG PENSIONISTER
TILMELDING ER IKKE NØDVENDIG - DU
MØDER BARE OP.

14.10
**LAMA IMPROTEATER:
20 ÅRS JUBILÆUM!**
VI FEJRRER AT LAMAEN FYLDER 20 ÅR MED
MASSER AF IMPRO, ILDSHOW OG LIVE
DANSEMUSIK FRA DESPERATE HOUSE-
VIBES.
ENTRÉ: 80 KR. FORSALG PÅ K-I-B.DK

1.11 KL. 19.00
SALON PÅ BRYGGEN
KOMMUNALVALG - MØD POLITIKERNE
OPLÆG FRA LOKALE POLITIKERE OM DE-
RES VISIONER FOR ISLANDS BRYGGE.
ÅBENT ARRANGEMENT

BØRN & UNGE

8.10 KL. 15.00
**BØRNEJAZZKLUBBEN:
MARTIN BRYGMANN & OLE
KIBSGAARD**
ENTRÉ: 120 KR. / 60 KR. FOR MEDLEM-
MER AF BJK

15.10 KL. 12.30
**TEGNEWORKSHOP: HEKSEN
OG DEN SORTE FUGL**
ILLUSTRATOR IB-K TAGER OS MED PÅ EN
TEGNETUR MED EN SKØR HEKS!
ENTRÉ: 30 KR. TILMELDING PÅ K-I-B.DK
AMAGER BØRNETEATER FESTIVAL

AMAGER BØRNETEATER FESTIVAL:

18.10 KL. 16.00
FUCKING ÅMÅL
V. TEATER HILS DIN MOR / TEATER VESTVOLDEN
BASERET PÅ DEN SVENSKKE KULTFILM AF
SAMME NAVN. EN FORTÆLLING OM AT BO
I VERDENS KEDELIGSTE BY OG IKKE VÆRE
LIGESOM ALLE DE ANDRE.
ALDER: 13 - 18 ÅR
ENTRÉ: 40 KR. FORSALG PÅ K-I-B.DK

22.10 KL. 13 & KL. 15
SPOR AF DYR
CANTABILE 2
SPOR AF DYR ER EN SANSELIG OG PUBLI-
KUMSINDDRAGENDE FORESTILLING OM
AT VÆRE ANDERLEDES OG OM AT MØDE
DET UKENDTE.
ENTRÉ: 40 KR. FORSALG PÅ K-I-B.DK

K-I-B.DK

